

מכתב פרידה

עורכת המדור: פרופ' נעמי הדס לידור

מאת: פרופ' נעמי הדס לידור

פרופ' נעמי הדס לידור

וזה מה שקרה עם השנים: המדור התחיל בכתיבה של מתמודדים, בני משפחה, ועם הזמן הצטרפו אליו גם סטודנטים שרצו לספר את סיפורם האישי, את ההתלבטות שלהם, את מה שהביא אותם לבחור להיות מטפל. עובדים שרואים את הסיפור האישי, את דרך ההתנסות שלהם... וחושבים שהסיפור שלהם יכול להיות מקור להבנה טובה יותר של העשייה שלנו... שהסיפור שלהם בדרך כלשהי מלווה גם אחרים... אנשי מקצוע ותיקים ששמחו על ההזדמנות לספר על ההתנסות האישית שלהם, על הדילמות שליוו אותם בעבודתם.

ואמנם המדור היה עשיר והעשיר וריגש, לדעת, את כל מי שקרא בו.

המאמרים היו קצרים ולא חייבו רשימה ביבליוגרפית או הוכחות מדעיות לנאמר בהם, הכתיבה הייתה כולה מנקודת מבט אישית. ואמנם

מאז שנת 1993 ועד היום פורסמו יותר מ-70 עדויות במדור ממבט אישי, לא ייאמן!

כשיזמתי את המדור "ממבט אישי" רציתי לשמוע, להקשיב ולהשמיע את קולם של הצרכנים/מתמודדים או משפחותיהם.

אמנם המרפאים בעיסוק שומעים כל יום וכל היום דברים רבים מפי המטופלים שלהם ובני המשפחה, ועם זאת במדור זה רציתי לתת את הנרטיב, הסיפור של האדם כפי שהוא רואה אותו, כפי שהוא בוחר לספר אותו, לא כסדרת תשובות לשאלות או כמילוי של טופס קבלה בהקשר למוגבלות שלו. לא בתוך הקליניקה, אלא לשמוע את הנרטיב שלו על חייו, ההתמודדות שלו, על צרכיו, חלומותיו, אהבותיו, ציפיותיו, כוחותיו וחולשותיו. רציתי כי אנחנו מבינים היום שבעבודתנו אנחנו צריכים לשלב בין שלושה סוגי ידע שווים בערכם: הידע המדעי-מחקרי, הידע הפרקטי מן ההתנסות היום-יומית שלנו והידע והמומחיות מתוך הניסיון האישי של האדם (המתמודד).

במדור זה הזמנתי את קהל המרפאים בעיסוק להזמין את האנשים שהם עובדים איתם לספר לנו את סיפוריהם, להכיר את נקודת המבט האישית שלהם, ורציתי שכל אחד ואחת מאיתנו, המטפלים, ילמד ותלמד להקשיב קצת אחרת.

אני מקווה מאוד שיהיה למדור "ממבט אישי" המשך.

למדנו ממנה רבות: אני, הסטודנטים שלי ואנשי מקצוע רבים.

באהבה גדולה,

פרופ' נעמי הדס לידור

מומחית לשיקום, שילוב והחלמה בבריאות הנפש בקהילה
מומחית לטיפול קוגניטיבי דינמי
מפתחת ומנהלת אקדמית של קורס קשת להורים ובני משפחה

כדי לקדם ולפתח את הגישה הזו לפני כ-20 שנים, פרופ' מקס לכמן ואני התחלנו ללמד בתואר השני בחוג לריפוי בעיסוק באוניברסיטת תל-אביב, ובתואר השני בעבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית בירושלים קורס שנקרא בהקמתו: "ללמוד מן המטופל", וקרוי היום: "מה אפשר ללמוד מידע מניסיון?" בקורס הזה המלמדים הם מתמודדים ומשפחות שמספרים את הסיפור שלהם מתוך אמונה וידיעה שלנו, כאמור, שרק השילוב בין ידע אקדמי, ידע פרקטי וידע מתוך ניסיון יכול לעשות אותנו לנותני שירות טובים יותר. הסטודנטים לומדים להקשיב הקשבה אחרת וללמוד ממנה. אנחנו סבורים שלכל אחד מאיתנו, מתמודד היום ושאינו מתמודד, יש ניסיון חיים משמעותי שיכול לתרום לו ולאנשים שהוא נותן להם שירות. מכאן שהמטרה השנייה שלנו בקורס ובמדור היא ללמד ולאפשר ללומדים בו להשתמש בידע שלהם על עצמם ובהתמודדות שלהם גם בעבודתם היום-יומית.

קורסים כאלו בגרסאות שונות מתקיימים בימים אלו גם בחוג לרפואה באוניברסיטת תל-אביב, בחוג לריפוי בעיסוק בירושלים ועוד ועוד.

שמחתי לערוך את המדור הזה כל השנים, ואני מודה לכל עורכת במהלך השנים שחשבה שנכון להמשיך אותו. אני מודה לכל אחד ואחת מן הכותבים במדור שהחליטו לספר באומץ את סיפורם ולשתף אותנו בו. אני מודה לכם, הקוראים, שהצטרפתם אלינו למסע הזה, ובמשך השנים קראתם וחלקכם אף הגבתם לדברים שנכתבו במדור זה.